

netop være stationerede der, hvor Spørgsmaal om internationale Fiskerikonflikter kunde opstaa. Det langs Kysterne etablerede Loldopsyn burde da — tjenstlig eller mod Godtgjørelse — overtage Fiskerifogedpligterne.

Svorledes nu denne antydede Ordning skulde iværksættes og den Vanskelighed bortryddes, at Fiskerivæsenet forterer under Indenrigsministeriet og Krydstoldvæsenet under Finantsministeriet, vil det paa Sagens nuværende Standpunkt være Tidsspilde at gaa nærmere ind paa; men jeg maa dog formene, at slige administrative Komplikationer neppe bør være nogen absolut Hindring for en større Belparelse for Statskassen i Forbindelse med Opnaaelsen af en mere koncentreret og bedre udført Tjeneste.

Resultatet af den foregaaende Udvikling angaaende Fiskerilovforslagets Kontrolbestemmelser leder altsaa til at foreslaa:

principaliter:

- at de udgaa af selve Lovforslaget,
- at der foreløbigen paa de aarlige Finantslove søges Bevilling til foruden de i Linnfjorden etablerede Kontrolør-, Assistent- og 4 Korkarleposter at oprette 3 nye Assistent- og 1 Korkarlepost,
- at der ad samme Vej søges en Bevilling af indtil 8,000 Kr. som Douceurer til indtil 80 Tilsynsmænd langs Landets Kyster,
- at der ad samme Vej søges Bevilling til Anskaffelse af 3 Dæksbaade, samt en passende Sum til manuel Assistance ved disse Fartøjers Benyttelse,
- at Indenrigsministeriet og Marineministeriet i Forening afholde Udgifterne ved en af Marinens Personel og Materiel besørget Fiskeriinspektion, saaledes, at Indenrigsministeriet overtager Driftsomkostningerne;

subsidiært:

- at der ved Lov oprettes en Fiskerikontrol, der iberegnet det alt eksisterende Personel bestaar af 1 Direktør, 1 Kontrolør, 5 Assisterter og 5 Korkarle,
  - at der paa de aarlige Finantslove søges Bevilling af indtil 8,000 Kr. som Douceurer til indtil 80 Tilsynsmænd langs Landets Kyster,
  - at der ad samme Vej søges Bevilling til Anskaffelse af 1 mindre Dampfartøj og 3 Dæksbaade samt en passende Sum til manuel Assistance ved disse Fartøjers Benyttelse.
- Jeg tror ikke, at man kan bekvilke de ved disse Forslag nødvendiggjorte Forordninger til Statskassen for at være overdrevene i Forhold til det Resultat, der agtes opnaaet derved; og jeg vil tillige tillade mig at gøre opmærksom paa, at de principaliter opstillede Forslag ikke foregribe nogen senere Forandring i Institutionen, da Assisterterne kun bør antages paa Dygtigelse, og Materiellet om fornødent altid vil være realifabelt.

Til Sammenligning skal jeg oplyse, at Fiskerikontrollen i vort Naboland Sverrig bestaar af 1 Intendant, 2 Underintendanten og et større Antal Tilsynsmænd langs Kysterne; i Provindsen Slesvig-Holsten bestaar Kontrolpersonalet af 1 Overfiskemester og 3 Fiskemestre med Fartøier og Besætninger til disse. Overfiskemesteren bor i Slesvig, Fiskemestrene i Flensborg, Eckernförde og ved Elben; et talrigt Underpersonale benyttes til Ferkvaadskontrollen, der ifølge de naturlige Forhold saavel i Lydskland som i Sverrig kræver et større Apparat end herhjemme. Hvad nu den anden og mere specielle Opgave, jeg har stillet mig, angaar, nemlig at undersøge de vandrende Fiskearters, specielt Silbens, Forekomst og Fangst m. m., saa udkræver en saavel for mit eget Vedkommende som i sig selv tilfredsstillende Udarbejdelse af dette Spørgsmaal en saa indgaaende Overveelse og vidtløftig Indsamling og Sammenstilling af statistiske Oplysninger m. m., der endnu ikke ere tilstrækkelig forberedte til Behandling, at der nødvendigvis vil hengaa nogen Tid, inden jeg kan se mig istand til at indsende en underdanigt Beretning herom. Jeg har derfor ikke villet tøve med at afslutte og indsende denne første Del af min Rapport, saa meget mere, som jeg vil tillade mig at tilsøe en i dybeste Væbødighed fremsat Diskussion af selve Fiskerilovforslaget, saaledes som det for Tiden foreligger Offentligheden.

Min første Bemærkning angaar § 3, der fastslaa Grundæiernes Ret til ubelukkende Fiskeri med Halegaard eller Stader, Enhver udfor sin Kyststrækning. Det kan ikke negtes, at denne Paragraf har vakt megen Uro og Opposition, idet det jo vel er afgjort, at denne Ret ifølge Lov tilkommer vedkommende Grundæier, „hvor Kongens og menig Mands Vel ingen Skade lider“, men det er ogsaa ligesaa afgjort, at bliver denne Ret haandhævet mange Steder enten ved at Grundæierne selv drive Fiskeriet eller bortforpagte det, saa er der mange andre Steder, hvor Retten ikke er bleven gjort gjældende. Nu frygte altsaa de Fiskere, der hidtil have fisket frit paa de sidstnævnte Steder, at Fiskeriet vil blive dem bestattet eller maaste helt